

РЕШЕНИЕ

№ 7278

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7989** по описа за **2022** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ГОПИ - Георги Георгиев - Павел Георгиев“ ЕТ чрез адвокат И. И. срещу Решение № 2302 от 23.06.2022г. постановено по НАХД № 17147/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 7-ми състав. С атакуваното решение е изменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006592/20.03.2020г. издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" – С., с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на дружеството жалбоподател, за нарушение на разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 лева, като същата е намалена до законоустановения минимум от 1500 лв.

Според касатора решаващият делото състав на СРС неправилно не е кредитирал показанията на свидетеля К. като е дал приоритет на представената по делото декларация от същия, за която твърди, че е попълнена от свидетеля под диктовката на актосъставителя. Жалбоподателят счита, че в производството не са установени фактическите констатации в процесните АУАН и НП и моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът не се явява лично и не изпраща представител.

Ответникът – Директор на дирекция "Инспекция по труда" С., в съдебно заседание се представлява от юрк. Д. с пълномощно по делото. Процесуалният представител на ответника оспорва касационната жалба и моли съда да остави същата без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д., който изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, приема следното от фактическа и правна страна:

Решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От приетата по делото фактическа обстановка, се установява, че на 04.02.2020 г. служители на Дирекция "Инспекция по труда" С., сред които и свидетелката В. В., извършили проверка по сигнал за нарушение на трудовото законодателство в обект, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от ЕТ ГОПИ - Г. Г. - П. Г.". При проверката било установено лицето В. К., на когото инспекторите предоставили декларация по чл. 402 от КТ, която той попълнил саморъчно. В справката свидетелят К. посочил, че работи в обекта за дружеството ЕТ ГОПИ - Г. Г. - П. Г." на длъжност „букмейкър“, като посочил работното си време, почивните дни, трудовото възнаграждение, както и преди колко време е започнал работа. Същият е отбелязал, че има сключен трудов договор и няма граждански такъв.

На 10.02.2020 г. и на 17.02.2020 г. в Дирекция "Инспекция по труда" С. били представени документи за проверка, сред които имало сключен трудов договор със свидетеля К. от дата 07.02.2020 г., в който било записано, че същият е постъпил на работа на 10.02.2020 г. Вследствие на проверката се установило, че ЕТ ГОПИ - Г. Г. - П. Г.", като работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е уредил като трудово правоотношение, отношенията при предоставяне на работна сила, като на дата 04.02.2020 г. е допуснал до работа В. К., без да е сключил трудов договор в писмена форма с това лице, в нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. На дружеството бил съставен АУАН № 22-006592 от 17.02.2020 г. за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ въз основа на който било издадено и обжалваното понастоящем наказателно постановление № 22-006592 от 20.03.2020 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените

в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че от обективна страна ЕТ „ГОПИ - Георги Георгиев - Павел Георгиев“ е осъществил състава на административното нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. За да намали размера на наложената санкция СРС е приел, че наказващият орган е допуснал прекомерност и необоснованост на административната санкция, която следва да бъде намалена до минималния размер 1500 лева.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съгласно чл. 61, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. В конкретния случай, от събраните в хода на производството пред районния съд доказателства е видно, че касаторът, в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ към дата, когато е извършена проверка от контролните органи, не е уредил отношенията си с лицето В. К., като трудовоправни, чрез сключването на трудов договор преди постъпването му на работа, каквото е императивно установеното изискване съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ и чл. 61, ал. 1 от КТ.

Самото нарушение също е доказано, както от показанията на свидетелите В. В. и И. Б., така и от писмените доказателства, включително саморъчно изготвените „възражение“ срещу АУАН, подадено от управител на фирма ЕТ „ГОПИ - Георги Георгиев - Павел Георгиев“ и декларацията подписана от св.К.. Що се отнася до възражението, че същата е била съставена под диктовка на актосъставителя, настоящият съдебен състав изцяло споделя съображенията изложени от контролирания съд по този въпрос, поради което и няма излишно да ги повтаря.

Настоящата съдебна инстанция счита, че съдът е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, като по делото са разпитани всички лица, имащи отношение по случая, разгледани и обсъдени са всички писмени доказателства. Не се споделя извода на касатора, че решението на СРС се основава само на показанията на актосъставителя, тъй като всички приложени по делото доказателства безспорно установяват, че е реализиран състава на чл. 61, ал. 1 от КТ. Относно показанията на свидетелите П. Г. и В. К. съдът е приел, че не следва да бъдат ценени извън факта, че същите са присъствали на проверката, предвид, че показанията им се разминават с всички доказателства по делото.

Суверенно право на решаващия съд е да даде вяра на едни и да отхвърли други доказателства, които им противоречат. Във всички случаи обаче, съдът е длъжен да вземе решението си по вътрешно убеждение, което не е произволно, а основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководи от закона /чл. 14, ал. 1 от НПК/. Като продължение на този основен принцип в наказателния процес императивната разпоредба на чл. 305, ал. 3 от НПК задължава съда да изложи съображения защо приема едни доказателства за достоверни и достатъчни, а други доказателствени източници, кореспондиращи на конкретните защитни тези, отхвърля. Такива съображения са изложени в обжалваното решение. Наличната доказателствена съвкупност, противно на оплакването на жалбоподателя по несъмнен начин установява извършеното от дружеството административно нарушение. Липсват оправдаващи го доказателства по. 107, ал. 3 НПК, вр. чл. 84

ЗАНН, които да не са събрани по чл. 107, ал. 2 НПК вр. чл. 84 ЗАНН или да не са били съобразени съгласно чл. 107, ал. 5 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. Настоящата съдебна инстанция счита, че правилно, въз основа на събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства, въззивната инстанция е приела за безспорно установено вмененото нарушение.

Нарушението е описано в АУАН и наказателното постановление пълно, ясно и точно, като констатациите на административнонаказващия орган се потвърждават от доказателствата по делото. АУАН е съставен в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, а наказателното постановление е съобразено с тези на чл. 57, ал. 1 ЗАНН.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора. По отношение на вида и размера на наложената санкция, правилно районният съд е счел, че с оглед събраните по делото доказателства и предвид разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН размерът на имуществената санкция следва да бъде намелен на минималния предвиден в санкционната норма от 1500 лв.

Предвид изложеното решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2302 от 23.06.2022г. постановено по НАХД № 17147/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 7-ми състав.

ОСЪЖДА ЕТ „ГОПИ - Георги Георгиев - Павел Георгиев“ ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция "Инспекция по труда" – С. сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.